

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5C/330/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815208661
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2017:8815208661.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v spore žalobkyne: G. Č., Z.. E., P.. XX.XX.XXXX, X. Y. P. L. Č.. XXX, XXX XX P. L., zastúpená: Mgr. Antonom Pavúkom, trvale bytom Nižný Hrabovec 309, proti žalovanému: J. Ú. Y., N..H., H. H. D. P. X, XXX XX Y., M.: XX XXX XXX, o určovacej žalobe, takto

rozhodol:

Súd určuje, že žalovaný nemá právo požadovať zaplatenie úrokov a poplatkov zo spotrebiteľského úveru poskytnutého Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru „B. Č.. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 19.04.2012 medzi žalovaným na strane jednej a žalobkyňou na strane druhej, nakoľko úver poskytnutý touto zmluvou sa v zmysle ust. §11 zákona č. 129/2010 Z. z. považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd určuje, že predmetná zmluva zanikla v dôsledku predčasného splatenia tohto úveru zo dňa 07.01.2015 a započítacieho prejavu žalobkyne zo dňa 07.01.2015. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v článku I. predmetnej zmluvy, spočívajúca v uvedení mesačnej anuitnej splátky úveru vrátane poistného bez toho, aby bolo určené, v akej časti táto splátka bude započítavaná na istinu, v akej časti na úroky a v akej časti na poplatky, je neplatná z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky.

II. Súd určuje, že žalovaný nemá právo požadovať zaplatenie úrokov a poplatkov zo spotrebiteľského úveru poskytnutého Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru „B.Ž. Č.. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 04.09.2012 medzi žalovaným na strane jednej a žalobkyňou na strane druhej, nakoľko úver poskytnutý touto zmluvou sa v zmysle ust. §11 zákona č. 129/2010 Z. z. považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd určuje, že predmetná zmluva zanikla v dôsledku predčasného splatenia tohto úveru zo dňa 07.01.2015 a započítacieho prejavu žalobkyne zo dňa 07.01.2015. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v článku I. predmetnej zmluvy, spočívajúca v uvedení mesačnej anuitnej splátky úveru vrátane poistného bez toho, aby bolo určené, v akej časti táto splátka bude započítavaná na istinu, v akej časti na úroky a v akej časti na poplatky, je neplatná z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky.

III. Súd určuje, že žalovaný nemá právo požadovať zaplatenie úrokov a poplatkov zo spotrebiteľského úveru poskytnutého Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru „B.Ž. Č.. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 16.11.2012 medzi žalovaným na strane jednej a žalobkyňou na strane druhej, nakoľko úver poskytnutý touto zmluvou sa v zmysle ust. §11 zákona č. 129/2010 Z. z. považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd určuje, že predmetná zmluva zanikla v dôsledku predčasného splatenia tohto úveru zo dňa 07.01.2015 a započítacieho prejavu žalobkyne zo dňa 07.01.2015. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v článku I. predmetnej zmluvy, spočívajúca v uvedení mesačnej anuitnej splátky úveru vrátane poistného bez toho, aby bolo určené, v akej časti táto splátka bude započítavaná na istinu, v akej časti na úroky a v akej časti na poplatky, je neplatná z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky.

IV. Žalobkyni priznáva proti žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 28.8.2015 domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil, že spotrebiteľský úver poskytnutý Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru „. Č.. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 19.04.2012 medzi žalovaným na strane jednej a žalobcom na strane druhej sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd určuje, že Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „.B. Č.. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 19.04.2012 medzi žalovaným na strane jednej a žalobcom na strane druhej zanikla v dôsledku predčasného splatenia tohto úveru zo dňa 07.01.2013 a za počítacie ho prejavu žalobcu zo dňa 07.01.2015. Zároveň určil, že spotrebiteľský úver poskytnutý Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru „. Č.. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 04.09.2012 medzi žalovaným na strane jednej a žalobcom na strane druhej sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd určuje, že Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „. Č.. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 04.09.2012 medzi žalovaným na strane jednej a žalobcom na strane druhej zanikla v dôsledku predčasného splatenia tohto úveru zo dňa 07.01.2015 a za počítacieho prejavu žalobcu zo dňa 07.01.2015. Zároveň sa domáhala, aby súd určil, že spotrebiteľský úver poskytnutý Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru „. Č.. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 16.11.2012 medzi žalovaným na strane jednej a žalobcom na strane druhej sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd určuje, že Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „.B. Č.. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 16.11.2012 medzi žalovaným na strane jednej a žalobcom na strane druhej zanikla v dôsledku predčasného splatenia tohto úveru zo dňa 07.01.2016 a započítacieho prejavu žalobcu zo dňa 07.01.2015. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania a trovy právneho zastúpenia, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

2. V žalobe uviedla, že medzi žalobcom ako dlžníkom a spoločnosťou žalovaným došlo k uzavretiu zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „. Č.. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 19.04.2012, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru zo strany Veriteľa v prospech Klienta vo výške eur 3.100,- eur, zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „. Č.. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 04.09.2012, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru zo strany veriteľa v prospech Klienta vo výške 3.300,- eur a zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „. Č.. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 16.11.2012, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru zo strany Veriteľa v prospech Klienta vo výške 2.900,- eur. Zmluvy sú v hrubom rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch, zákonom o ochrane spotrebiteľa a Občianskym zákonníkom. V zmluvách nie je okrem iného uvedené výška, počet a termíny splátok včlenení na istiny, úroky a iné poplatky, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona). V tejto súvislosti poukázala judikatúru, ktorá potvrdila, že neuvedenie presnej výšky splátky istiny, splátky úroku a splátky iných poplatkov má za následok, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (porovnaj Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Sžo /18 /2012 zo dňa 12.03.2013, ktorým potvrdil rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.02.2012, sp. zn. 3S/53/2011-53; rozsudok Krajského súdu Trnava zo dňa 11.02.2014, sp. zn. 9Co/211/2013, IČS: 2212204289; Rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 20.04.2015, sp. zn. 11 Co/127/2015). V zmluvách je tiež nesprávne uvedené obchodné meno Veriteľa (náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ust. § 9 ods. 2 písm. b) Zákona), keďže v zmluvách je uvedené obchodné meno Veriteľa ako „Všeobecná úverová banka, a.s.“, pričom obchodné meno Veriteľa (tak, ako je tento pojem definovaný v ust. § 9 ods. 2 Obchodného zákonníka - „obchodné meno obchodných spoločností a družstiev je názov, pod ktorým sú zapísané v obchodnom registri“) zapísané v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I znie nasledovne: „Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s.“. V dôsledku nekalých obchodných praktík Veriteľa a uvádzania nepravdivých, nesprávnych a neúplných údajov, žalobca ako spotrebiteľ urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Vzhľadom na vyššie uvedené, najmä na skutočnosť, že Zmluvy neobsahujú náležitosti uvedené vyššie, najmä údaj o výške, počte a termínoch splátok v členení na istiny, úroky a iné poplatky, v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b) Zákona sa spotrebiteľské úvery poskytnuté prostredníctvom Zmlúv považujú za bezúročné a bez poplatkov. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca listom zo dňa 07.01.2015 oznámil žalovanému, že spotrebiteľské úvery poskytnuté prostredníctvom Zmlúv považuje za bezúročné a bez poplatkov. List zo dňa 07.01.2015 bol žalovanému doručený dňa 09.01.2015 (sídlo žalovaného), resp. 12.1.2015 (pobočka žalovaného vo Vranove nad Topľou). Žalobca ďalej oznámil žalovanému, že spotrebiteľské úvery poskytnuté mu zmluvami predčasne spláca a započítal svoje pohľadávky voči veriteľovi vyplývajúce zo zmlúv (nárok na vrátenie už zaplatených úrokov a

poplatkov) voči pohľadávkam veriteľa voči žalobcovi vyplývajúcim zo zmlúv. Pohľadávky žalovaného po započítaní žalobca žalovanému uhradil dňa 07.01.2015. Listom zo dňa 25.02.2015 žalovaný oznámil žalobcovi, že sa nestotožňuje s jeho právnym názorom, že zmluvy spĺňajú všetky náležitosti stanovené zákonom. Zároveň žalovaný oznámil žalobcovi, že zápočet nepovažuje za platne vykonaný a predčasne splatenú istinu úverov vrátil žalobcovi naspäť. Listami zo dňa 09.06.2015, 10.06.2015 a 12.06.2015 žalovaný oznámil žalobcovi, že vyhlasuje predčasnú splatnosť úverov poskytnutých zmluvami a vyzval žalovaného na predčasné splatenie zostatku úverov. Nakoľko predčasná splatnosť úverov bola už skôr vyhlásená žalobcom (listom zo dňa 07.01.2015), následné vyhlásenie predčasnej splatnosti úverov zo strany žalovaného nie je podľa názoru žalobcu právne relevantné. Listom zo dňa 23.06.2015 žalobca preto oznámil žalovanému, že trvá na riešení situácie oznámenej žalobcovi listom zo dňa 07.01.2015 a opätovne uhradil žalovanému zostatok úverov v dôsledku ich predčasného splatenia po započítaní. Listom zo dňa 07.07.2015 žalovaný opätovne oznámil žalobcovi, že sa nestotožňuje s jeho právnym názorom, že jednotlivé úvery boli vyhlásené žalovaným za predčasne splatné. Základným procesným predpokladom úspešnosti určovacej žaloby je existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Rešpektujúc zásadu hospodárnosti konania sa súd musí zaoberať otázkou existencie naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe už po začatí konania, pričom naliehavý právny záujem na požadovanom určení musí byť daný aj v čase rozhodovania. Žalobca nepochybne má naliehavý právny záujem na tejto podaní tejto určovacej žaloby, a to vzhľadom na skutočnosť, že v dôsledku započítacieho prejavu zo dňa 07.01.2015 a predčasného splatenia vykonaného dňa 07.01.2015 (resp. opätovne dňa 23.06.2015) považuje svoje záväzky vyplývajúce zo zmlúv za splnené v celom rozsahu. Žalobca tak je v právnej neistote, či právny vzťah alebo právo medzi žalobcom a žalovaným je alebo nie je, či došlo k vyhláseniu predčasného splatenia úverov zo strany žalobcu alebo zo strany žalovaného, pričom tento stav je pre žalobcu naliehavý, pretože v prípade, že úvery poskytnuté Zmluvami sa nepovažujú za bezúročné a bez poplatkov a predčasné splatenie zo strany žalobcu a započítací prejav zo dňa 07.01.2015 nebol vykonaný platne, vyššie uvedené môže mať za následok nárast nákladov a poplatkov na strane žalobcu.

3. Následne návrhom zo dňa 22.9.2016 ktorý spresnila podaním zo dňa 21.10.2016 žiadala žalobkyňa pripustiť zmenu petitu žaloby tak, aby súd určil, že žalovaný nemá právo požadovať zaplatenie úrokov a poplatkov zo spotrebiteľského úveru poskytnutého Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru „B.Č. Č.. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 19.04.2012 medzi žalovaným na strane jednej a žalobcom na strane druhej, nakoľko úver poskytnutý touto zmluvou sa v zmysle ust. §11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej aby súd určil, že predmetná zmluva zanikla v dôsledku predčasného splatenia tohto úveru zo dňa 07.01.2015 a započítacieho prejavu Žalobcu zo dňa 07.01.2015. Súd mal zároveň určiť, že zmluvná podmienka uvedená v článku I predmetnej zmluvy, spočívajúca v uvedení mesačnej anuitnej splátky úveru vrátane poistného bez toho, aby bolo určené, v akej časti táto splátka bude započítavaná na istinu, v akej časti na úroky a v akej časti na poplatky, je neplatná z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky. Ďalej žiadal určiť, že žalovaný nemá právo požadovať zaplatenie úrokov a poplatkov zo spotrebiteľského úveru poskytnutého Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru „B. Č. Č.. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 04.09.2012 medzi žalovaným na strane jednej a žalobcom na strane druhej, nakoľko úver poskytnutý touto zmluvou sa v zmysle ust. §11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej aby súd určil, že predmetná zmluva zanikla v dôsledku predčasného splatenia tohto úveru zo dňa 07.01.2015 a započítacieho prejavu Žalobcu zo dňa 07.01.2015. Súd mal zároveň určiť, že zmluvná podmienka uvedená v článku I predmetnej zmluvy, spočívajúca v uvedení mesačnej anuitnej splátky úveru vrátane poistného bez toho, aby bolo určené, v akej časti táto splátka bude započítavaná na istinu, v akej časti na úroky a v akej časti na poplatky, je neplatná z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky. Nakoniec žiadal určiť, že žalovaný nemá právo požadovať zaplatenie úrokov a poplatkov zo spotrebiteľského úveru poskytnutého Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru „B. Č. Č.. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 16.11.2012 medzi žalovaným na strane jednej a žalobcom na strane druhej, nakoľko úver poskytnutý touto zmluvou sa v zmysle ust. §11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej aby súd určil, že predmetná zmluva zanikla v dôsledku predčasného splatenia tohto úveru zo dňa 07.01.2015 a započítacieho prejavu Žalobcu zo dňa 07.01.2015. Súd mal zároveň určiť, že zmluvná podmienka uvedená v článku I predmetnej zmluvy, spočívajúca v uvedení mesačnej anuitnej splátky úveru vrátane poistného bez toho, aby bolo určené, v akej časti táto splátka bude započítavaná na istinu, v akej časti na úroky a v akej časti na poplatky, je neplatná z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky. Žalobkyňa žiadala náhradu trov konania od žalobcu.

4. Súd uznesením sp.zn. 5C/330/2015 zo dňa 16.6.2017 pripustil zmenu petitu žaloby v zmysle vyššie uvedených návrhov žalobkyne.

5. Žalovaný žiadal žalobu žalobcu zamietnuť v celom rozsahu a priznať náhradu trov konania.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to zmluvami o poskytnutí spotrebiteľského úveru B. zo dňa 19.4.2012, zo dňa 4.9.2012 a zo dňa 16.11.2012, rozsudkom NS SR sp.zn 3Sžo/19/2012, rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3S/523/2011, rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp.zn. 9Co/211/2013, uznesením Krajského súdu v Trnave sp.zn. 10CoE/313/2010, Rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11Co/127/2015, listom žalobkyne adresovaným žalovanému zo dňa 7.1.2015 a potvrdeniami o zadaní prevodu z účtu spolu s kópiami doručeníek, listom žalovaného adresovaným žalobkyňi zo dňa 25.2.2015, listom žalobkyne adresovaným žalovanému zo dňa 23.6.2015 spolu s potvrdeniami uskutočnenia prevodu, listom žalovaného adresovaným žalobkyňi zo dňa 7.7.2015. Ďalej súd vykonal dokazovanie oboznámením vyjadrenia žalovaného k žalobe zo dňa 3.2.2016, vyjadrenia žalobkyne zo dňa 8.2.2016, vyjadrenia žalobkyne a návrhu na zmenu žaloby zo dňa 22.9.2016, vyjadrenia žalovaného k podaniu žalobkyne zo dňa 22.9.2016, výzvy žalovaného na úhradu dlhu zo dňa 15.2.2016, uznesenia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/224/2013 a sp.zn. 14Co/9/2016, vyjadrenia žalobkyne s návrhom na zmenu žaloby zo dňa 21.10.2016, výpisy z účtov spotrebných úverov žalobkyne, vyjadrenia žalovaného k podaniu žalobkyne zo dňa 21.10.2016, vyjadrenia žalobkyne zo dňa 18.11.2016 a prednesmi zástupcov strán sporu a zistil tento skutkový stav veci:

7. Žalobkyňa ako dlžník so žalovaným ako veriteľom uzavrela zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „B. Č.. XXXXXXXXXXXXXXXX dňa 19.04.2012. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru žalovanej výške eur 3.100,- eur, ktorý mala splácať v 120 mesačných splátkach po 50,38 eur.

8. Následne dňa 4.9.2012 uzavrela žalobkyňa ako dlžník so žalovaným ako veriteľom zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „B. Č.. XXXXXXXXXXXXXXXX. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru žalovanej výške eur 3.300,- eur, ktorý mala splácať v 40 mesačných splátkach po 102,99 eur.

9. Nakoniec dňa 16.11.2012 žalobkyňa ako dlžník so žalovaným ako veriteľom uzavrela zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „ Č.. XXXXXXXXXXXXXXXX. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru žalovanej výške eur 2.900,- eur, ktorý mala splácať v 50 mesačných splátkach po 79,39 eur.

10. V liste adresovanom žalovanému zo dňa 7.1.2015 žalobkyňa uviedla, že predmetné úverové zmluvy sú v hrubom rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch, zákonom o ochrane spotrebiteľa a Občianskym zákonníkom. V zmluvách nie je okrem iného uvedené náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Zároveň v zmluvách chýba náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ust. § 9 ods. 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľské úvery sa preto považujú za bezúročné a bez poplatkov. Žalobkyňa v súlade s ust. § 16 ods. 1 oznámila žalovanému, že predčasne spláca predmetné spotrebiteľské úvery. Žalobkyňa uviedla, že k zmluve Č.. XXXXXXXXXXXXXXXX celkovo uhradila 1531,90 eur, preto dlho voči žalovanému predstavuje 1568,10 eur, k zmluve Č.. XXXXXXXXXXXXXXXX celkovo uhradila 2884,29 eur, preto dlh voči žalovanému predstavuje 415,71 eur a k zmluve č. XXXXXXXXXXXXXXXX celkovo uhradila 1985,25 eur, preto dlh voči žalovanému predstavuje 914,75 eur.

11. Podľa kópii doručeníek bolo oznámenie o predčasnom splatení žalovanému doručené dňa 12.1.2015 na pobočke žalovaného vo Vranove nad Topľou dňa 9.1.2015.

12. Z Potvrdení o zadaní prevodu zo dňa 7.1.2015 je zrejmé, že žalobkyňa žalovanému previedla na účet sumu 1568,10 eur k zmluve Č.. XXXXXXXXXXXXXXXX, sumu 415,71 eur k zmluve Č.. XXXXXXXXXXXXXXXX a sumu 914,75 eur k zmluve Č.. XXXXXXXXXXXXXXXX.

13. Žalovaný v liste zo dňa 25.2.2015 adresovanom žalobkyňi uviedol, že každá z úverových zmlúv obsahuje náležitosti podľa zákona priamo v texte zmlúv a skrátený názov sa v Obchodnom registri poznamenáva práve z dôvodu, aby v obchodnom styku nebolo nutné používanie „dlhej“ verzie obchodného mena. Úverové zmluvy sú riadne platné a nejedná sa o bezúročné a bezpoplatkové spotrebiteľské úvery. Započítania žalobkyne nepovažoval za platne vykonané a úhrady boli vrátené na účet z ktorého boli poukázané.

14. Žalobkyňa reagovala listom zo dňa 23.6.2015, v ktorom uviedla, že vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný vrátil platby, ktoré vykonala dňa 07.01.2015 za účelom úhrady svojich záväzkov vyplývajúcich zo zmlúv, opätovne zaslala žalovanému sumy na úhradu pohľadávok z úverových zmlúv.

15. Podľa potvrdení uskutočnenia prevodu zo dňa 23.6.2015 žalobkyňa žalovanému previedla na účet sumu 1568,10 eur k zmluve Č.. XXXXXXXXXXXXXXXX, sumu 415,71 eur k zmluve Č.. XXXXXXXXXXXXXXXX a sumu 914,75 eur k zmluve Č.. XXXXXXXXXXXXXXXX.

16. Žalovaný v liste zo dňa 7.7.2015 uviedol, že pri všetkých troch úveroch bola vyhlásená ich okamžitá splatnosť z dôvodu omeškania splatením splátok úverov. Dňa 24.06.2015 boli vykonané na jednotlivých úveroch úhrady. Tieto boli započítané na pohľadávky z jednotlivých úverov, nestačili však na celkové splatenie jednotlivých pohľadávok.

17. Vo vyjadrení k žalobe žalovaný uviedol, že sa nestotožnil s právnym posúdením úverových zmlúv žalobcom, údajné započítania nepovažoval za platne vykonané. Listami zo dňa 09.06.2015, 10.06.2015 a 12.06.2015 vyzval žalobkyňu na predčasné splatenie zostatkov úverov s príslušenstvom, z dôvodu dlhodobého nesplácania poskytnutých úverov. V žalobnom návrhu je znenie citovaného ustanovenia jemne modifikované, keď žalobkyňa tvrdí, že náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa predmetného ustanovenia je uvedenie výšky, počtu a termínov splátok v členení na istiny, úroky a iné poplatky. Spojenie „v členení na“ sa však v predmetnom ustanovení nenachádza a žalobkyňa ho tam zrejme „doplnila“ na zvýšenie presvedčivosti svojich tvrdení. Zo zákona nijako nevyplýva povinnosť členiť v úverovej zmluve každú splátku na istinu, úroky a iné poplatky. Zámerom zákonodarcu tu evidentne bolo, aby v zmluve uvedená výška splátky obsahovala všetky zložky (istinu, úroky, poplatky) a aby nedochádzalo k zavádzaniu spotrebiteľa uvedením výšky neúplnej splátky, neobsahujúcej všetky jej zložky, ktoré je spotrebiteľ povinný v priebehu trvania úverovej zmluvy platiť. Každá z napádaných úverových zmlúv obsahuje výšku mesačnej anuitnej splátky, ktorá zahŕňa presne v zmysle zákonného vymedzenia istinu, úroky a poplatky vrátane poistného, celkový počet splátok a termíny prvej a poslednej mesačnej anuitnej splátky, z ktorých sú zrejmé termíny všetkých splátok úveru. Uvedené náležitosti sú uvedené jasne a prehľadne na prvej strane úverovej zmluvy v bode „Základné podmienky“. Úverová zmluva tiež okrem ďalších zákonných náležitostí obsahuje celkovú čiastku, ktorú musí dlžník zaplatiť v súvislosti s poskytnutým úverom, v členení na výšku istiny a výšku celkových nákladov dlžníka. Vyššie uvedenému výkladu nasvedčuje aj ustanovenie § 9 ods. 3 Zákona, podľa ktorého je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené podporuje aj znenie Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, ktorá bola implementovaná Zákonom, pričom žalovaný poukázal na čl. 10 bod 2 písm. h) smernice a čl. 22 smernice. Skrátený názov sa v Obchodnom registri poznamenáva práve z dôvodu, aby v obchodnom styku nebolo nutné používanie „dlhej“ verzie obchodného mena, ktoré je možné nahradiť skráteným názvom. Na základe uvedeného naša spoločnosť má za to, že napádané úverové zmluvy obsahujú všetky náležitosti požadované Zákonom a preto nie je možné ich považovať za bezúročné a bez poplatkov.

18. V písomnom podaní zo dňa 28.9.2016 žalovaný namietol nedostatok naliehavého právneho záujmu žalobkyne na požadovanom určení s poukazom na aktuálnu judikatúru súdov. Súd (v každom štádiu konania) musí mať existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení preukázanú. Podľa rozhodovacej praxe súdov nie je naliehavý právny záujem daný v prípade, ak je možné žalovať priamo na splnenie povinnosti (R 17/1972). Definičným znakom určovacej žaloby je teda vyriešenie všetkých sporných práv a povinností medzi účastníkmi konania a vytvorenie pevného právneho základu pre ich budúce právne vzťahy. Požadované určenie uvedené predpoklady nenapĺňa, nakoľko by nevyhnutne viedlo k iniciovaniu ďalšieho súdneho sporu na plnenie. V oboch prípadoch sa žalobca domáha určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverovej zmluvy, pričom však jeho záväzok z predmetnej zmluvy trvá. Ani prípadné požadované určenie by však nemohlo predísť možným sporom v budúcnosti, čím prakticky absentuje základný účel a zmysel určovacích žalôb, ktorým je vytvorenie pevného základu právneho vzťahu medzi jeho účastníkmi a preventívne odstránenie možných budúcich sporov. Výklad príslušných ustanovení zákona žalobcom je v úplnom rozpore s existujúcou rozhodovacou praxou, či nutnosťou vykladať vnútroštátne normy tzv. eurokonformným spôsobom. Nesprávny výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch podávaného žalobcom, a jeho rozpor so zmyslom a

účelom danej zákonnej normy, žalovaný vyvodil z existujúcej rozhodovacej praxe všeobecných súdov (rozsudky Krajského súdu v Banskej Bystrici). Už z prvého pohľadu na časť „Základné Podmienky“ zmlúv je zrejmé, že obsahujú údaj o výške, splatnosti, počte, periodicite splátok, informáciu o poistnom, úrokovej sadzbe atď. Okrem toho boli žalobcovi v rámci kontraktácie odovzdané i tzv. Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný ďalej poukázal na maximálnu harmonizáciu smernice č. 2008/48/ES a na povinnosť eurokonformného výkladu Zákona, resp. nepriamy účinok smernice. Námietka žalobcu, že napadnuté úverové zmluvy neobsahujú dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, len potvrdzuje, že žalobca neváha hľadať akokoľvek absurdné dôvody, pre ktoré by mal byť úver bezúročný a bez poplatkov. Hneď na prvej strane úverových zmlúv (v časti „Základné podmienky“), je tučným písmom uvedený dátum prvej a poslednej anuitnej splátky úveru, pričom posledná splátka je výslovne uvedená ako „termín konečnej splatnosti“. Zároveň je v tejto časti napadnutých úverových zmlúv tučným písmom uvedená aj lehota splatnosti jednotlivých úverov. Pri riadnom splácaní je termín konečnej splatnosti zároveň aj dňom zániku záväzku (z dôvodu splnenia). Záväzok dlžníka však môže byť splnený skôr (v prípade predčasného splatenia úveru), alebo aj neskôr (napr. v prípade delikvencie a omeškania s platením dohodnutých splátok, ako tomu bolo aj v tomto prípade). K požiadavke žalobcu na určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky je aj pri najlepšej vôli žalovaného obtiažne vyjadriť sa z dôvodu jej zmätočnosti. Na jednej strane žalobca tvrdí, že v zmluvách absentuje zákonná náležitosť, ktorú na druhej strane považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalovaný napádané zmluvy považuje za riadne uzatvorené, spĺňajúce všetky zákonné náležitosti a neobsahujúce žiadne neprijateľné zmluvné podmienky. Sumarizujúc uvedené, žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na požadovanom určení, argumenty žalobcu odôvodňujúce údajnú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úverov sú účelové a súdny spor je zo strany žalobcu iniciovaný s jediným cieľom - vyhnúť sa piatemu úrokov a poplatkov riadne dohodnutých v úverových zmluvách.

19. Žalovaný v podaní zo dňa 16.11.2016 poukázal najmä na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 a jeho závery, z ktorých vyplýva, že postačí, ak sú v zmluve obsiahnuté všeobecným odkazom na objektívne zistiteľné parametre, súčasťou zmluvy nemusí byť presný splátkový kalendár/amortizačná tabuľka, že členský štát v zmysle článku 22 ods. 1 nemôže vyžadovať, aby zmluva o úvere obsahovala presné určenie, aká časť každej jednotlivjej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky, nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Smernica 2008/48 nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere takýto výpis vo forme amortizačnej tabuľky. V kontexte zákonnej požiadavky ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona (t. j. požiadavky na určenie termínu konečnej splatnosti úveru a doby trvania úverovej zmluvy) žalovaný poukázal na úpravu, obsiahnutú v Smernici 2008/48/ES. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) zákona reflektuje článok 10, bod 1, písm. c) smernice a žalobca poukázal na rozdiely v znení týchto ustanovení.

20. Žalobkyňa v písomnom podaní zo dňa 8.2.2016 uviedla, že listy žalovaného zo dňa 09.06.2015, 10.06.2015 a 12.06.2015, ktorými žalovaný oznámil žalobkyni, že vyhlasuje predčasnú splatnosť úverov poskytnutých zmluvami, sú bez akejkoľvek právnej relevancie, nakoľko predčasná splatnosť bola vyhlásená už listom žalobkyne zo dňa 07.01.2015. Zákonné znenie pomerne jednoznačne ustanovuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať splátky istiny, splátky úrokov a splátky iných poplatkov, čo v napádaných zmluvách absentuje. Okrem judikatúry uvedenej už v žalobe, žalobkyňa poukázala na rozsudok Krajského súdu Trnava zo dňa 11.02.2014, sp. zn. 9Co/211/2013. Ustanovenie § 9 ods. 2 Zákona hovorí o tom, aké náležitosti musí mať zmluva o spotrebiteľskom úvere v čase jej uzatvárania (tak, aby sa spotrebiteľ vedel rozhodnúť, či zmluvu uzatvorí) pričom § 9 ods. 3 Zákona hovorí o tom, aké má právo spotrebiteľ počas existencie zmluvy (t.j. dáva spotrebiteľovi právo zistiť, v akom stave sa splácanie jeho úveru nachádza). Pri použití euro konformného výkladu je potrebné vždy vychádzať zo základného princípu práva Európskej únie, ktorým je práve ochrana spotrebiteľa. Žiadny právny predpis nepovoľuje svojvoľné používanie skratiek obchodného mena, a preto argumentácia žalovaného, že on tak v rámci výkonu svojho podnikania postupuje, neobstojí. Ak by súd vyhovel argumentácií žalovaného, mohlo by to znamenať, že každá obchodná spoločnosť v SR by bola oprávnená používať akékoľvek skratky svojho obchodného mena, a to podľa vlastného uváženia.

21. V písomnom podaní zo dňa 22.9.2016 žalobkyňa doplnila, že v zmysle ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora (ďalej len „ESD“) je rozsah a medze nepriameho účinku smerníc vyjadrený jednak právom EÚ, jednak právom vnútroštátnym. Spolupôsobenie týchto dvoch právnych poriadkov

sa prejavuje nasledovne: 1. musí ísť o výklad v čo najväčšej možnej miere v zmysle znenia a účelu/cieľa Smernice, 2. musí ísť o výklad za použitia vnútroštátnym poriadkom aprobovaných výkladových metód, 3. nesmie sa jednáť o výklad contra legem, a 4. nesmie dôjsť k porušeniu zásady právnej istoty. V prípade, ak by súd vyložil ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona za použitia nepriameho účinku Smernice (eurokonformného výkladu) tak, že požiadavka tohto ustanovenia je naplnená už vtedy, ak zmluva uvádza len výšku jednotlivých splátok, počet splátok a termín konečnej splatnosti (teda že nie je potrebné uvádzať konkrétne termíny jednotlivých splátok, výšku istiny, úrokov a iných poplatkov), porušil by všetky štyri vyššie uvedené základné pravidlá, ktoré musia byť dodržané pri eurokonformnom výklade. Išlo by o výklad Smernice v neprospech spotrebiteľa, pričom účelom a cieľom práva EÚ je práve ochrana spotrebiteľa. Ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona už bolo predmetom výkladu početných súdnych rozhodnutí, pričom v zmysle ustálenej judikatúry všeobecných súdov SR prípady, kedy je v zmluvách o spotrebiteľských úveroch uvedené len to, že splátka sa skladá z istiny a príslušných úrokov, teda ak zmluva obsahuje len uvedenie výšky súhrnnej splátky, z ktorej nie je zrejmé, koľko z každej jednotlivej splátky predstavuje splátka na istinu úveru, koľko na zmluvné úroky a koľko na iné poplatky, nenapĺňajú požiadavku ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona, pričom poukázal na vybranú judikatúru všeobecných súdov. Smernica vo svojom ustanovení článku 10 bodu 2. písm. h) požaduje, aby zmluva zrozumiteľne a stručne uvádzala výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa. Slovenský zákonodarca však pri implementácii Smernice do vnútroštátneho právneho poriadku (teda do ust. § 9 ods. 2 písm. k) Zákona) neuviedol slovné spojenie „výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa“, ale uviedol iné slovné spojenie, a to „výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“. Ak by chcel zákonodarca vyjadriť to, čo požaduje Smernica, nenechal by text Smernice, ale implementoval by ho do nášho právneho poriadku v úplne nezmenenej forme. Nakoľko sa však zákonodarca podstatným spôsobom odklonil od textu Smernice a doplnil jej obsah, nebude možné Zákon vykladať eurokonformne, pretože by sa jednalo o výklad vyslovene contra legem. Ak by tunajší súd v tomto konaní vykladal zákon eurokonformne takým spôsobom, ako to požaduje žalovaný, porušil by zásadu právnej istoty. K porušeniu právnej istoty by došlo tým spôsobom, že súd by sa odchyľil od ustálenej rozhodovacej praxe súdov. Žalobkyňa ďalej poukázala na skutočnosť, že všetky Zmluvy obsahujú určenie doby trvania zmluvy: „do splatenia všetkých záväzkov dlžníka podľa tejto zmluvy“. Takéto vymedzenie dôležitej požiadavky ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona, nie je pre priemerného spotrebiteľa jasné, a dokonca ani nie je dosť dobre určiteľné, pretože priemerný spotrebiteľ si pri takto zvolenom spôsobe vymedzenia doby trvania zmluvy nevie vôbec predstaviť, či sa jedná o zmluvu na 1 týždeň alebo na 1 rok alebo na 5 rokov. Žalovaný ako veriteľ mal uviesť skutočnú a presnú dobu trvania zmlúv, a to na základe údajov platných v čase ich uzatvorenia, a to z dôvodu, aby ani v najmenšom nevznikli pochybnosti o dobe trvania zmluvy a aby tento výpočet nebol ponechaný na spotrebiteľovi. Žalobca dopustil aj porušenia právnej povinnosti vyplývajúcej mu z§ 8 ods. 4 zákona č. 250/2007 Zz., z ktorej právnej úpravy vyplýva, že obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie, a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k cene alebo k spôsobu výpočtu ceny alebo existencie osobitnej cenovej výhody. Vyššie uvedené vymedzenie doby trvania zmluvy dokonca nenaplnia ani znaky určitosti právneho úkonu. Žalobkyni ako spotrebiteľovi boli predložené na podpis Zmluvy, v ktorých absolútne nie je uvedené, v akej výške bude mesačne Žalobkyňa ako spotrebiteľ hradíť úroky úverov ako odmenu Žalovaného a v akom pomere bude splácať istinu úveru. Keďže toto rozdelenie neurčuje Žalobkyňa a ani nebola o spôsobe tohto pomeru informovaná pred uzatvorením zmlúv a ani v Zmluvách samotných, takouto obchodnou praktikou žalovaného bola spôsobená značná nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa. Žalobkyňa má splácať istinu úveru a zároveň platiť odmenu Žalovanému vo forme úrokov, avšak pred uzatvorením zmluvy (a ani v zmluve samotnej) nemala žalobkyňa možnosť oboznámiť v akej výške bude mesačne splácať svoj dlh a v akej výške bude platiť odmenu žalovaného. Žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že v takom prípade ide neprijateľné podmienky v zmysle ust. § 53 ods. 4 písm. a) a písm. o) Občianskeho zákonníka. V nadväznosti na uvedené žiadala pripustiť zmenu žaloby.

22. V písomnom podaní zo dňa 21.10.2016 žalobkyňa doplnila, že nemá možnosť podať žalobu na plnenie, nakoľko úvery podľa jej názoru zanikli v dôsledku započítania. Právny záujem spotrebiteľa na určení, že určitá spotrebiteľská podmienka je neprijateľná, je daná podľa rozhodovacej praxe súdov. Ďalej reagovala na podanie žalovaného a uviedla, že rozsudky Krajského súdu v Banskej Bystrici celkom výnimočné judikáty v kontexte judikatúry všeobecných súdov SR k otázke výkladu ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona a totožného ustanovenia ust. § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských

úveroch ako predchádzajúcej právnej úpravy spotrebiteľských úverov. Naopak, v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe všeobecných súdov (v počte stovky rozsudkov), potvrdenej Najvyšším súdom SR, prípady, kedy je v zmluvách o spotrebiteľských úveroch uvedené len to, že splátka sa skladá z istiny a príslušných úrokov teda ak zmluva obsahuje len uvedenie výšky súhrnnej splátky, z ktorej nie je zrejmé, koľko z každej jednotlivkej splátky predstavuje splátka na istinu úveru, koľko na zmluvné úroky a koľko na iné poplatky (čo je tiež v prípade zmlúv, ktoré sú predmetom tohto konania), nenapĺňajú požiadavku ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona (v dôsledku čoho sa takéto úvery považujú za bezúročné a bez poplatkov).

23. V písomnom podaní zo dňa 18.11.2016 žalobkyňa poukázala najmä na skutočnosť, že v prípade konfliktu medzi smernicou a zákonom musí vnútroštátny súd skúmať, či môže smernici priznať priamy alebo nepriamy účinok. Nakoľko dospela k záveru, že je možné použiť iba nepriamy účinok smernice, teda eurokonformný výklad, zaoberala sa rozsahom a medzami eurokonformného výkladu a dospela k záveru, že tento nemôže byť contra legem, nakoľko by išlo o porušenie zásady právnej istoty. Poukázala na neurčité vyjadrenie doby trvania zmluvy, ktoré je v rozpore s § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch.

24. Žalobkyňa prostredníctvom svojho zástupcu na pojednávaní uviedla, že jednotlivé zmluvy o spotrebiteľských úveroch medzi žalobkyňou a žalovaným nespĺňajú náležitosti zákona o spotrebiteľských úveroch a z tohto titulu je potrebné ich považovať za bezúročné a bez poplatkov. Zmluvy o spotrebiteľských úveroch, týmto zanikli a to v dôsledku splnenia povinnosti žalobkyne. Zároveň je potrebné určiť, že zmluvnú podmienku, ktorá spočíva v tom, že uvedená výška splátky je bez uvedenia výšky splátky istiny, úroku a poplatkov je potrebné považovať za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti.

25. V § 497 Obchodného zákonníka sa uvádza, že zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

26. V zmysle § 52 ods. 1, ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverových zmlúv (ďalej len „Občiansky zákonník“), Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia, sú neplatné.

27. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

28. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

29. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

30. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. V pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

31. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

32. V zmysle § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

33. Ako vyplýva z § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

34. V zmysle § 2 ods. 1. písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

35. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

36. Ako vyplýva z § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

37. V zmysle § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

38. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

39. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nenechá.

40. V tomto prípade ide o spotrebiteľské zmluvy v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ich uzatváral žalovaný ako dodávateľ a žalobkyňa ako spotrebiteľ, pričom obsah zmlúv, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalovaným bez možnosti žalobkyne privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalobkyne ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

41. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

42. Nepochybné zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

43. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobkyňa a žalovaný uzavreli tri zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „B.“, a to dňa 19.4.2012, predmetom ktorej bol úver vo výške 3100 eur, dňa 4.9.2012, predmetom ktorej bol úver vo výške 3300 eur a dňa 16.11.2012, predmetom ktorej bol úver vo výške 2900,- eur. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa považovala vyššie uvedené úvery za bezúročné a bez poplatkov, listom zo dňa 7.1.2015 oznámila žalovanému predčasné splatenie týchto úverov. Žalovaný neakceptoval predčasné splatenie úverov zo strany žalobkyne a sám vyhlásil ich predčasnú splatnosť.

44. V zmysle § 137 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) písm. c) a písm. d) žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

45. Pokiaľ ide o určenie, že úverová zmluva je bezúročná a bez poplatkov, jedná sa o určenie právnej skutočnosti vyplývajúcej z osobitného predpisu, a to z priamo z § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

46. Zároveň je možné akceptovať aj petit žaloby, ako ho žalobkyňa formulovala v návrhu na zmenu žaloby, ktorý súd pripustil uznesením zo dňa 16.6.2017, nakoľko vo svojej podstate sa jedná o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti žalobkyňou označených zmlúv.

47. Aj v prípade žalobkyňou mieneného určenia, že žalovaný nemá právo požadovať zaplatenie úrokov a poplatkov z predmetných spotrebiteľských úverov, na určení neexistencie tohto práva má ako spotrebiteľka naliehavý právny záujem. Žalobkyňa, ktorej špecifické postavenie ako slabšej strany v spore osvedčuje predovšetkým úprava v komunitárnom práve, početná judikatúra súdov európskych spoločenstiev, v nie poslednom rade i domáca právna úprava, potrebuje mať vyriešenú otázku, aký je jeho skutočný dlh nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov v prípade čiastočnej neplatnosti zmluvy, týkajúcej sa odplaty (úroky, poplatky). V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1 M Cdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009.

48. Súdna prax považuje určovaciu žalobu o neplatnosť právneho úkonu za jeden z právnych prostriedkov ochrany spotrebiteľa. Naliehavý právny záujem žalobcu na určení neplatnosti právneho úkonu je potrebné skúmať so zreteľom na individuálne okolnosti prípadu, predovšetkým so zreteľom na cieľ sledovaný podaním určovacej žaloby a konečný zmysel žalobcom navrhovaného rozhodnutia (porovnaj aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3 Cdo 224/2008).

49. Pokiaľ ide o možnosť spotrebiteľa vo všeobecnej rovine podať žalobu o určenie neplatnosti (aj čiastočne) spotrebiteľskej zmluvy, je potrebné poukázať aj na zmocnenie v ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, podľa ktorého proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

50. Domáhať sa čiastočnej neplatnosti, alebo neplatnosti celého právneho úkonu umožňuje výslovne aj vyššie citovaný čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993.

51. Podľa názoru súdu v predmetných zmluvách Č.. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX N. Č.. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX jednoznačne absentuje údaj podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpisu zmlúv.

52. Zákon výslovne vyžaduje špecifikáciu splátky, aká časť z nej náleží istine, aká časť úroku a koľko z nej predstavujú prípadné poplatky. Splátky v zmysle požiadavky zákonnej úpravy musia byť špecifikované, teda rozpísané podľa hodnoty istiny a hodnoty úroku, príp. poplatkov v jednotlivých splátkach. Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva potom zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch zákon, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie výšky splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (u každej takejto čiastkovej položky). Spotrebiteľ by takto nemal byť pri rozhodovaní sa, či zmluvu uzavrie, zavádzaný ani problematickým údajom o úrokoch, z ktorého nebude schopný vyvodiť, aké bude skutočné navýšenie sumy reálne mu poskytnutej a teda i celková cena, za ktorú si požičiava a ktorú takto bude povinný veriteľovi vrátiť.

53. Vzhľadom na absenciu uvedenej obligatórnej náležitosti v zmluvách sa úver poskytnutý predmetnými zmluvami v zmysle ust. §11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúročný a bez poplatkov (podľa znenia účinného ku dňu uzavretia zmlúv ide o ust. §11 ods. 1 písm. a), napriek tomu, že žalobkyňa uvádza §11 ods. 1 písm. b), pričom namietaná chýbajúca náležitosť bola sankcionovaná podľa písm. b) tohto ustanovenia až od 1.1.2013).

54. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na názory vyslovené napríklad Krajským súdom v Trnave v rozsudku zo dňa 12.2.2014 sp.zn. 11Co/34/2013, Krajským súdom v Banskej Bystrici v rozsudku zo dňa 15.10.2013 sp.zn. 14Co/407/2012.

55. Pokiaľ ide o názor vyjadrený v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, je potrebné uviesť nasledovné:

56. V uvedenej právnej veci Súdny dvor EÚ vo svojej odpovedi na 1. otázku uviedol, že Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.

57. Súdny dvor EÚ vo svojom rozhodnutí vyslovil, že Smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto Smernice. Zákon o spotrebiteľských úveroch, platný a účinný v čase uzavretia zmluvy, nad rámec smernice zakotvil prísnejšie podmienky vo vzťahu k povinným náležitostiam spotrebiteľskej zmluvy o úvere na splnenie ktorých je viazané posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru.

58. Požiadavka zákona o spotrebiteľských úveroch sa tak líši od požiadavky Smernice. Zákon o spotrebiteľských úveroch ide nad rámec Smernice a jednoznačne vyžaduje vyjadrenie jednak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. K výkladu tohto ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch existuje konštantná judikatúra slovenských súdov potvrdená rozsudkami

Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, desiatkami rozhodnutí krajských súdov a stovkami rozhodnutí okresných súdov, v zmysle ktorej je potrebné toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje v zmysle § 11 ods. 1 zákona za bezúročnú a bez poplatkov. Smernica vyžaduje v spotrebiteľskej zmluve iba uvedenie výšky, počtu a frekvencie splátok spotrebiteľa.

59. Pri rozpore medzi Smernicou a zákonom sa nemôže bez ďalšieho automaticky uplatniť Smernica pred vnútroštátnym právom. Vnútroštátny súd musí skúmať, či môže Smernici priznať priamy účinok, resp. nepriamy účinok. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci.

60. V prípadoch, kedy súdy rozhodujú o sporoch medzi veriteľmi a spotrebiteľmi ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov sa jedná o spory medzi jednotlivcami. Z tohto dôvodu nie je možné, aby vnútroštátne súdy poskytli Smernici priamy účinok.

61. Súd preto musí skúmať, či môže Smernici priznať nepriamy účinok. V zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ, je rozsah a medze nepriameho účinku smerníc vyjadrený jednak právom EÚ, jednak právom vnútroštátnym. Súd posúdi, či je možné uplatniť eurokonformný výklad, teda či vzhľadom na právnu povahu Smernice možno jej ustanovenia aplikovať pri výklade vnútroštátneho zákona. V takomto prípade musí ísť o výklad v čo najväčšej možnej miere v zmysle znenia a účelu Smernice, musí ísť o výklad za použitia výkladových metód podľa vnútroštátneho právneho poriadku, nesmie sa jednáť o výklad contra legem a nesmú byť porušené všeobecné právne zásady. Okrem uvedeného výklad zákona nemôže narúšať všeobecné právne zásady, najmä zásadu právnej istoty.

62. Vzhľadom na explicitné znenie zákona o spotrebiteľských úveroch v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, nemožno priznať Smernici ani nepriamy účinok, jednalo by sa o výklad vnútroštátneho zákona contra legem (bližšie k danej problematike pozri aj <http://www.najpravo.sk/clanky/preco-rozsudok-sdeu-vo-veci-home-credit-slovakia-c-a-klara-biroovanie-je-sposobily-zmenit-rozhodovaci-prax-vseobecnych-sudov-sr.html>).

63. V súlade s § 220 ods. 2 CSP súd zohľadňuje aj ustálenú rozhodovaciu prax súdov. Pokiaľ ide rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Biróovej, je potrebné uviesť, že judikatúra vyšších súdov sa v otázke jeho aplikácie odlišuje. Súd preto poukazuje na vyššie cit. ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a najmä na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“.

64. Súd preto pri výbere ustálenej rozhodovacej praxe priklonil sa k tej, ktorá uprednostňuje výklad sledujúci záujem spotrebiteľa, teda výklad pre spotrebiteľa jednoznačne výhodnejší, nakoľko princíp ochrany práv spotrebiteľa patrí podľa ustálenej praxe medzi jeden z najdôležitejších princípov právneho poriadku. V súvislosti s významnosťou tohto princípu súd poukazuje na názor vyslovený v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6 Cdo 1/2012, podľa ktorého „princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach (teda v závislosti od konkrétnych okolností) ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa.“

65. Pokiaľ ide Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15 súd poukazuje napríklad na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 21Co/104/2016 zo dňa 30. 03. 2017, v ktorom sa uvádza: „Vzhľadom na explicitné znenie zákona o spotrebiteľských úveroch v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, nemožno priznať Smernici ani nepriamy účinok, jednalo by sa o výklad vnútroštátneho zákona contra legem. Súd je preto názoru, že napriek odkazu žalobcu na predmetné rozhodnutie Súdneho dvora EÚ, zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne určuje náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a v prípade absencie čo i len jednej z nich, tak ako to ustanovuje § 11 tohto zákona, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.“

66. Zároveň súd poukazuje na názor vyslovený Krajským súdom v Trenčíne v rozhodnutí sp.zn. 27Co/36/2017 zo dňa 28. 02. 2017: „K poukazu na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 zn. C-42/15 odvolací súd poukazuje v tejto súvislosti na Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo 4. júla 2006, C-212/04 Adeneler, v ktorom uviedol, že povinnosť vnútroštátneho sudcu odvolávať sa na obsah smernice pri výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je obmedzená všeobecnými zásadami práva, najmä právnou istotou a zákazom retroaktivity, a nemôže slúžiť ako základ pre výklad contra legem vnútroštátneho práva (pozri analogicky rozsudok zo 16. júna 2005, Pupino, C-105/03, Zb. s. I-5285, body 44 a 47). Súdny dvor EÚ vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho, toto právo prináleží len vnútroštátnym súdom.“

67. Pre absenciu týchto (povinných) náležitostí zmluvy je potrebné považovať predmetné úvery za bezúročné a bez poplatkov, ako to vyplýva z cit. ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy. Aj absencia iba jednej z nich má tie isté dôsledky.

68. Naviac je potrebné dodať, že v danom prípade zároveň v čl. III bode 6. zmlúv zo dňa 19.4.2012 a zo dňa 4.9.2012 a v čl. II bode 2. zmluvy zo dňa 16.11.2012 je drobným písmom uvedená netransparentná inkorporačná doložka, ktorou mali byť do zmlúv inkorporované Obchodné podmienky resp. Všeobecné obchodné podmienky. O netransparentnú inkorporačnú doložku ide aj vtedy, ak ju dodávateľ uvedie menším písmom ako zmluvné podmienky predstavujúce podstatné zložky zmluvy.

69. Spotrebiteľ sa môže domnievať (postačí hrozba takéhoto rizika), že menšie písmo obsahuje text, ktorému nemusí pripisovať až tak dôležitý význam. V spojení s úplne miniatúrnym písmom, pri čítaní ktorého sa stráca orientácia a vyžadujú sa pomôcky (lupa, pravítko a pod.), práve menšie písmo môže spotrebiteľa odradiť od sústredenia sa pri uzatváraní zmluvy. Ide o nevhodné predkladanie zmluvných podmienok a uvedenie menšieho písma hodnotí súd ako nepochopiteľný a ako nie dobrý úmysel, ktorému za žiadnych okolností nemieni poskytnúť ochranu. K drobnému písmu porov. nález I. ÚS 342/09 (ČR). V bežnom živote sa zväčšenému textu pripisuje záujem autora pripísať mu väčší význam. Opačne text s menším písmom môže indikovať menej podstatný obsah zmluvy. V spojení s rozsiahlymi podmienkami písané takmer nečitateľným drobným písmom tak existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podcení takúto časť textu.

70. Neprijateľná inkorporačná doložka (uvedená drobným písmom v čl. III bode 6. zmlúv zo dňa 19.4.2012 a zo dňa 4.9.2012 a v čl. II bode 2. zmluvy zo dňa 16.11.2012) v danom prípade nemohla privodiť viazanosť Obchodných podmienok a Všeobecných obchodných podmienok ako ani ďalších dokumentov, ktoré sa prostredníctvom nej mali stať súčasťami zmluvy.

71. Vyhlásenie neplatnej inkorporačnej doložky má rovnaký dopad vo vzťahu k všetkým nárokom uplatňovaným na jej základe. Ustanovenia obsiahnuté v jednotlivých dokumentoch, sa v prípade neprijateľnej inkorporačnej doložky nestávajú súčasťou zmluvy

72. Vychádzajúc z uvedeného bola potom žalobkyňa povinná vrátiť žalovanému len hodnotu toho, čo jej ako dodávateľ poskytol, bez akéhokoľvek navýšenia, teda bez úrokov z úveru a bez akýchkoľvek poplatkov, poistenia.

73. Zo žalobkyňou predložených potvrdení o uskutočnení prevodu vyplynulo, že táto uhradila žalovanému istinu jednotlivých úverov. Žalovaný uvedenú skutočnosť ani v priebehu konania nepoprel. Žalovaný ani žiadnym dôkazom nevyvrátil tvrdenie žalobkyne, že došlo k úhrade istín predmetných úverov. Na výzvu súdu zo dňa 16.6.2017, aby podrobne špecifikoval pohľadávky proti žalobkyňi, nereagoval žiadnym podaním.

74. Podľa § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

75. Podľa §16 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľ má právo kedykoľvek počas doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere spotrebiteľský úver úplne alebo čiastočne splatiť pred dohodnutou lehotou splatnosti.

76. Z uvedeného dôvodu preto súd vyhovel žalobe v nadväznosti na vyhlásenie úveru za bezúročný a bez poplatkov aj v časti, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia, že predmetné zmluvy zanikli v dôsledku splnenia, uhradením istiny jednotlivých úverov.

77. Podľa Článku 3 ods. 1 a ods. 2 smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

78. Z § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

79. Podľa § 53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré á spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.

80. V zmysle § 53 ods. 4 písm. o) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi.

81. Pokiaľ sa žalobkyňa domáha určenia, že zmluvná podmienka uvedená v predmetných zmluvách, spočívajúca v uvedení mesačnej anuitnej splátky úveru vrátane poistného bez toho, aby bolo určené, v akej časti táto splátka bude započítavaná na istinu, v akej časti na úroky a v akej časti na poplatky, je neplatná z dôvodu jej neprijateľnosti, aj v tejto časti, najmä s ohľadom na už vyššie uvedené, možno považovať žalobu za dôvodnú.

82. Možno totiž konštatovať, že ak uvedená podmienka zakladá tak hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa (Článok 3 smernice), že s jej existenciou v zmluve zákon spája sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti, nemožno takúto zmluvnú podmienku považovať za prijateľnú. Ak teda súd vyhovel žalobe v časti o určení úverov za bezúročné a bez poplatkov, v uvedených intenciách nemôže toto rozhodnutie negovať posúdením predmetných častí úverových zmlúv ako prijateľných.

83. V predmetných zmluvách je neprijateľnou zmluvnou podmienkou práve absencia informácie pre spotrebiteľa pred uzavretím zmluvy, koľko z úhrad spotrebiteľa bude dodávateľ zarátavať na splatenie istiny úveru a koľko bude spotrebiteľ dodávateľovi platiť ako odmenu vo forme úrokov v jednotlivých splátkach.

84. Možno teda súhlasiť s argumentáciou žalobkyne, že spotrebiteľ nemá v takom prípade možnosť oboznámiť sa, v akej výške bude mesačne splácať svoj dlh a v akej výške bude platiť odmenu veriteľa.

85. Zároveň je dodávateľ tým, ktorý jednostranne určuje, akú časť úhrady spotrebiteľa použije na splátku istiny a akú na svoju odmenu, pričom absenciou tejto informácie pri uzavretí zmluvy, nedáva spotrebiteľovi ani len základnú možnosť, z dôvodu nesúhlasu so zápočtom určeným dodávateľom, predmetnú zmluvu nepodpísať. Spotrebiteľovi totiž túto informáciu (o spôsobe zápočtu úhrady) pri uzavretí zmluvy dodávateľ vôbec neposkytne, čo zakladá značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa.

86. Skutočnosť, aká časť úhrady spotrebiteľa bude použitá na splátku istiny a aká časť bude použitá na splátku odmeny veriteľa spotrebiteľ nemôže počas existencie záväzku s dodávateľom nijako ovplyvňovať.

87. Podľa § 298 ods. 1 CSP ak súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

88. V zmysle § 298 ods. 2 CSP ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

89. Zároveň na vyhlásenie uvedenej podmienky v predmetných úverových zmluvách za neprijateľnú zmocňuje samotné ustanovenie § 298 CSP, nakoľko súd na základe týchto zmlúv nepriznal dodávateľovi plnenie presahujúce istinu úverov a splatením istiny úverov určil dlh medzi stranami sporu za zaniknutý splnením.

90. V závere je potrebné uviesť, že uvedenie obchodného mena žalovaného v úverovej zmluve v neskrátenom tvare nemožno považovať za nekalú obchodnú prax, ktorá by ako nepravdivý, nesprávny a neúplný údaj, ovplyvnila spotrebiteľa pri rozhodnutí o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Žalovaný ako dodávateľ je v zmluvách nezameniteľne identifikovaný neskrátenou formou obchodného mena, identifikačným číslom a sídlom.

91. K argumentu žalobkyne, že žalovaný ako veriteľ mal uviesť skutočnú a presnú dobu trvania zmlúv na základe údajov platných v čase ich uzatvorenia, aby ani v najmenšom nevznikli pochybnosti o dobe trvania zmluvy a aby tento výpočet nebol ponechaný na spotrebiteľovi, je potrebné uviesť, že súd takto vymedzené trvanie zmluvy nepovažuje za rozporné s ustanovením 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluvách je jednoznačne uvedený termín konečnej splatnosti zmluvy, pričom pri riadnom plnení povinností zo strany spotrebiteľa sa tento údaj zhoduje s dobou trvania zmluvy. Nemožno však uprieť nárok veriteľovi napríklad na úroky z omeškania v prípade, že sa spotrebiteľ oneskorí s platením niektorých splátok úveru, pričom dodávateľ mu na jeho prospech umožní uhradiť splátky v neskorších termínoch (odloží splatnosť splátok). Spotrebiteľ je pri takomto vymedzení jednoznačne informovaný pri uzavretí zmluvy o dobe jej trvania, za predpokladu riadneho plnenia si povinností.

92. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

93. V zmysle § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

94. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v zhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

95. V danom konaní bola žalobkyňa úspešná v celom rozsahu, pretože súd jej žalobe vyhovel. Vzhľadom na uvedené jej patrí nárok na priznanie náhrady trov konania proti žalovanému v celom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.